

Sygn. akt IV R C 766/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku IV Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Sobiech

Protokolant: Marta Maczuga

po rozpoznaniu w dniu 26 października 2015 roku w Gdańsku

na rozprawie sprawy

z powództwa małoletniej W. K. reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową M. K.

przeciwko S. K.

o podwyższenie alimentów

1. alimenty od pozwanego S. K. ustalone na rzecz małoletniej powódki W. K. w wysokości po 400 zł (czterysta złotych) miesięcznie na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 09 listopada 2009 roku w sprawie sygn. akt II C 4423/08 podwyższa z dniem 08 września 2014 roku do kwoty po 550 zł (pięćset pięćdziesiąt złotych) miesięcznie płatnych z góry do dnia 10 – ego każdego miesiąca do rąk matki małoletniej powódki M. K. wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności każdej raty,
2. oddala powództwo w pozostałej części,
3. nakazuje pobrać od pozwanego S. K. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 90 zł (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania w sprawie,
4. wyrokowi w pkt. 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt IV R C 766/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 08.09.2014 roku małoletnia powódka W. K. reprezentowana przez przedstawicielkę ustawową M. K. wniosła o podwyższenie alimentów od pozwanego S. K. z kwoty 400 zł do kwoty po 800 zł miesięcznie. W uzasadnieniu powódka podała, że jej matka zamieszkuje z partnerem, zarabiającym 800 zł brutto na umowę zlecenia oraz z prac dorywczych w wysokości ok. 600 zł. Matka powódki jest zatrudniona na umowę zlecenia w A. C. sp.zo.o, gdzie zarabia ok. 2000 zł brutto i jest to jedyne źródło jej dochodu.

Pozwany pracuje jako spawacz na terenie stoczni w G., a jego miesięczny dochód wg matki powódki wynosi ok. 4000 zł brutto. Pozwany mieszka we własnościowym mieszkaniu razem z konkubiną, zatem koszty utrzymania mieszkanie są niewielkie. Pozwany jest właścicielem samochodu marki A., nie ma nikogo na utrzymaniu, nie posiada pożyczek oraz kredytów, o których wiedziałaby matka powódki. Pozwany będzie zatem w stanie ponosić koszty utrzymania dziecka Zdaniem powódki jej koszt utrzymania wynosi łącznie 1619,75 zł.

W odpowiedzi na pozew pozwany S. K. wniósł o oddalenie powództwa. Pozwany podał, że powództwo jest niezasadne, sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, jego rola jako ojca została całkowicie pominięta.

Pozwany wskazał, że córkę widuje częściej niż ustalił to Sąd, istnieje duża więź między nim, a małoletnią.

Pozwany jest osobą bezrobotną, zarejestrowaną w Powiatowym Urzędzie Pracy. Z wiedzy, którą posiada pozwany konkubent matki dziecka pracuje na terenie stoczni. Pozwany utrzymuje się z prac dorywczych, z czego osiąga dochód w kwocie ok. 1000 – 1200 zł miesięcznie.

Udział małoletniej w harcerstwie, wyjazdy na zieloną szkołę i w niektórych opłatach szkolnych z matką dziecka pozwany się dzieli po połowie.

Pozwany posiada na utrzymaniu psa, zakupionego w trakcie trwania małżeństwa dla córki. Koszt utrzymania psa wynosi 200 zł miesięcznie.

Pozwany zaprzeczył by komputer dla małoletniej był zakupiony przez matkę, gdyż był on zakupiony z pieniędzy, które małoletnia otrzymała na I Komunię Św.

Powódka bierze udział w programie, który ma na celu badać i kontrolować wzrost i wagę dzieci. Koszty dojazdu są finansowane przez pozwanego.

Powódka nie była na żadnym wyjeździe wakacyjnym, za wyjątkiem z harcerstwa, zielonej szkoły.

Po rozwodzie matka powódki wpędziła pozwanego w długi. Nie opłacała rachunków telefonicznych, a umowy były na pozwanego. Matka powódki nie płaciła za mieszkanie, w którym mieszkała wraz z dzieckiem. Ogólnie dokonała zadłużenia w wysokości ok. 8000 zł. Zadłużenie to zostało spłacone przez pozwanego dzięki dochodom uzyskanym z wynajmu, dzięki pomocy partnerki pozwanego, dzięki pracom dorywczym pozwanego. Obecnie mieszkanie jest wynajmowane przez pozwanego, z czego uzyskuje dochód w wysokości 600 zł miesięcznie. Z tej kwoty na alimenty dla córki jest przeznaczanych 400 zł, a 200 zł na psa. Kwotę jaką pozwany otrzymuje przeznacza na swoje utrzymanie. Zdarza się, że pozwanemu nie pozostaje środków na utrzymanie samochodu, dojazdu wraz z córką na konsultacje w ramach programu dla dzieci z nadwagą. W marcu 2014 roku pozwanemu wygasły uprawnienia spawalnicze, koszt odnowienia których wynosi 1500 zł. Partnerka pozwanego pracuje, ale nie jest zobowiązana do utrzymania małoletniej powódki.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

Wyrokiem z dnia 09.11.2009 roku sprawie o sygn. akt II C 4423/08 Sąd Okręgowy w Gdańsku rozwiązał związek małżeński S. i M. K.. Ustalił miejsce pobytu małoletniej W. K. przy matce. Ustalił udział S. K. w kosztach utrzymania małoletniej na kwotę po 400 zł miesięcznie.

W dacie orzekania przez Sąd Okręgowy w Gdańsku małoletnia powódka miała 5 lat i uczęszczała do przedszkola, opłata za które wynosiła 325 zł miesięcznie, dodatkowo zajęcia logopedyczne w kwocie 36 zł, gimnastyka korekcyjna 18 zł, zajęcia teatralne 25 zł. U małoletniej stwierdzono nadwagę, hiperinsulinizm, niedobory białka. Małoletnia znajdowała się pod opieką lekarza pediatry, miała zaleconą specjalną dietę. Koszt utrzymania dziecka wynosił wówczas 800 zł miesięcznie, z czego kwota 400 zł z tytułu opłaty za przedszkole wraz z zajęciami dodatkowymi, wyżywienie wraz z zalecaną dietą 200-250 zł, odzież i obuwie 100 zł, 50 zł środki czystości.

Matka powódki M. K. miała 34 lata. W okresie od 01.10.2008 r. do 30.06.2009 r. matka powódki pracowała w G.(...) w Bibliotece Głównej na $\frac{3}{4}$ etatu z miesięcznym wynagrodzeniem ok. 690 zł netto miesięczne. Od 01.09.2009 roku do 21.09.2009 roku M. K. wykonywała na podstawie umowy zlecenia prace porządkowe, i w tym okresie zarobiła 300 zł.

Po ukończeniu szkolenia w zakresie handlu nieruchomościami zamierzała rozpocząć pracę w tej branży.

Powiatowy Urząd Pracy posiadał oferty pracy dla kobiet na stanowisku sprzedawcy i bez wyuczonego zawodu z wynagrodzeniem w wysokości ok. 1300 zł brutto miesięcznie.

M. K. miała swoje mieszkanie przy ul. (...) w G., w którym mieszkała jej matka. M. K. uiszczala 160 zł z tytułu opłat za mieszkanie, 70 zł za energię, 80 zł za gaz, zaś jej matka kwotę 40 zł za media. Koszt utrzymania M. K. wynosił 800 zł miesięcznie.

S. K. miał 30 lat, wykształcenie średnie, z zawodu był mechanikiem maszyn i budowy maszyn. Był właścicielem mieszkania o powierzchni 26 m² położonego w G. przy ul. (...), które było zajmowane przez M. K. wraz dzieckiem. Za 2008 rok S. K. osiągnął dochód w wysokości 2815 zł miesięcznie. Od 10.08.2009 roku pozwany był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w G. jako bezrobotny bez prawa do zasiłku. PUP w G. dysponował ofertami pracy dla mężczyzn bez wyuczonego zawodu, w zawodzie spawacz, operator wózka widłowego z wynagrodzeniem od 1276 zł brutto do 2000 zł netto. Do października 2009 roku pozwany pracował dorywczo jako opalacz okien i malarz, gdzie zarobił 1200 zł miesięcznie. Pozwany mieszkał z matką w jej mieszkaniu, której przekazywał 400 zł miesięcznie na wyżywienie. Na bieżąco płacił alimenty w wysokości po 400 zł miesięcznie na rzecz córki. Pozwany miał zaległość w opłacie opłat za czynsz swojego mieszkania, zajmowanego przez małoletnią i jej matkę. Kwota zaległości wynosiła 3200 zł miesięcznie. Pozwany spłacał zaległość za telefon komórkowy w wysokości 200 zł. Telefon był użytkowany wyłącznie przez M. K..

S. K. oprócz alimentów w kwocie po 400 zł miesięcznie przezywanych na rzecz dziecka wydatkował na utrzymanie dziecka od 100 zł do 400 zł miesięcznie. S. K. aktywnie uczestniczył w wychowaniu dziecka, kupował dziecku wiele rzeczy.

Wyrokiem Sadu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 19.10.2010 roku wydanym w sprawie o sygn. akt I A Ca 109/10 oddalono apelacje obu stron od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku potwierdził ustalenie Sądu Okręgowego w Gdańsku odnośnie kosztów utrzymania małoletniej W. K. w kwocie 800zł miesięcznie.

Dowód: akta sprawy II C 4423/08: wyrok k.199, uzasadnienie k. 204-220, wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku k.345, uzasadnienie k. 350-362.

Obecnie małoletnia W. K. ma 11 lat i jest uczennicą klasy czwartej szkoły podstawowej.

Na usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniej powódki składają się następujące wydatki: wyżywienie 400 zł, obiady w szkole ok. 75 zł, środki czystości 50 zł, doładowane do telefonu 10 zł, rozrywka 30 zł, bilet miesięczny 44 zł, wjazd na zieloną szkołę 360 zł rocznie (30 zł miesięcznie), opłata za udział w harcerstwie 30 zł, zakup odzieży i obuwia 150 zł, leki 25 zł, fryzjer 12,50 zł, koszt zakupu podręczników ok. 380 zł (31 zł miesięcznie), komitet rodzicielski, składki klasowe 22 zł, przybory szkolne 200 zł rocznie (17 zł miesięcznie).

Małoletnia mieszka z matką i jej partnerem w mieszkaniu komunalnym. udział małoletniej w kosztach utrzymania mieszkania 238 zł miesięcznie.

Małoletnia z uwagi na stwierdzoną nadwagę jest uczestniczką programu „6-10-14”. W okresie 18 miesięcy odbyły się cztery wizyty u specjalistów, na które dziecko było zawożone zarówno przez matkę, jak i przez ojca.

Małoletnia korzysta z komputera zakupionego 28.10.2011 roku, na półtora roku przez uroczystością Pierwszej Komunii Św.

Łączny koszt utrzymania małoletniej powódki wynosi ok. 1100 zł miesięcznie.

Za 2014 rok matka małoletniej powódki wykazała dochód w wysokości 14.849,22 zł brutto. M. K. pracuje jako pracownik konfekcyjny i zarabia ok. 1200 – 1500 zł netto miesięcznie. Jej partner zarabia ok. 1200 -1300 zł netto miesięcznie. Okresowo także podejmuje prace poza granicami kraju.

Koszt utrzymania matki powódki wynosi ok. 800 zł miesięcznie, bez kosztów utrzymania mieszkania.

Pozwany, gdy małaletnia była w klasie 0-2 pokrywał koszt udziału małaletniej w zajęciach tanecznych, zakupywał dziecku odzież. W pierwszym semestrze klasy trzeciej małaletniej pozwany nie partycypował dodatkowo w kosztach utrzymania dziecka. Od stycznia 2015 roku zakupił dziecku bilet miesięczny, zabrał dziecko na basen, do kina, kupił małaletniej buty sportowe, buty wodoodporne, sandały, 6 zeszytów w kratkę i 6 okładek. Ojciec wbrew obietnicom nie kupił dziecku stroju harcerskiego, którego do chwili obecnej małaletnia nie posiada,

Dowód: umowy zlecenia k. 8, 10, 12, rachunki k. 9, 11, 13, deklaracja podatkowa k.78-80, faktury k.81-82, informacja o programie „6-10-14” k. 84, faktura k. 87, kserokopia pamiątka z I Komunii Św. k.88, dokument dostawy k. 89, przesłuchanie przedstawicielki ustawowej powódki k. 99-100, wraz z rejestracją rozprawy k.102.

Pozwany S. K. ma 36 lat, z zawodu jest mechanikiem budowy maszyn. Pracował jako szlifierz, jako spawacz kategorią mag. W dniu 11 marca 2015 roku skończył się okres ważności uprawnień spawalniczych, których pozwany nie przedłużył z uwagi na koszty. Pomimo to w marcu 2015 roku, po upływie ważności uprawnień spawalniczych wykonywał pracę spawacza bez umowy. Pozwany ma uprawnienia na wózki widłowe. Pozwany nie ma stałej pracy, podejmuje prace dorywcze. Od 06.10.2014 roku jest zarejestrowany jako osoba bezrobotna.

Do lipca 2014 roku pozwany mieszkał u swojej partnerki, zaś swoje mieszkanie położone w G. przy ul. (...) wynajmował, z czego osiągał dochód w kwocie 600 zł miesięcznie. Oplata za czynsz tego mieszkania wynosi 300 zł miesięcznie. Od czasu zakończenia związku pozwany pracował i mieszkał w E., gdzie pracował przy remoncie domu.

Koszt utrzymania pozwanego to kwota ok. 1000 zł.

Za 2013 rok pozwany wykazał dochód w wysokości 9.312,68 zł, za 2014 rok kwotę 47.274,83 zł.

Za 2014 rok pozwany wykazał dochód z tytułu najmu w wysokości 7200 zł.

Pozwany ma regularny kontakt z dzieckiem, zabiera małaletnią w weekendy od piątku do niedzieli, w okresie Świąt Bożego Narodzenia i Wielkanocy, łącznie trzy tygodnie w wakacje, tydzień ferii, w 2015 roku małaletnia była u pozwanego całe ferie zimowe. Kontakty odbywają się u matki pozwanego. W tym czasie pozwany pokrywa koszty utrzymania dziecka.

Powiatowy Urząd Pracy w G. dysponował ofertami pracy dla mężczyzn w zawodzie magazynier, spawacz, sprzedawca z wynagrodzeniem od 1680 zł brutto do 3000 zł brutto, zaś dla mężczyzn bez wyuczonego zawodu z wynagrodzeniem od 1680 zł brutto do 2200 zł brutto.

Powiatowy Urząd Pracy w G. dysponuje ofertami pracy dla mężczyzn w zawodzie magazynier, robotnik magazynowy, zaopatrzeniowiec, spawacz z wynagrodzeniem od 420,18 zł netto do 5640,91 zł netto, zaś dla mężczyzn bez wyuczonego zawodu z wynagrodzeniem od 324,10 zł netto do 2853,96 zł netto.

Dowód: informacja PUP w G. k. 92 oraz PUP w G. k. 110, deklaracja podatkowa k. 28-29, k. 32-34, k. 69-70, decyzja k.41, przesłuchanie pozwanego k. 100-101, wraz z rejestracją rozprawy k.102.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny sprawy Sąd ustalił podstawie częściowego przesłuchania stron oraz dokumentach przedłożonych przez strony w toku postępowania, a także na podstawie akt poprzedniej sprawy, w której ustalono alimenty w dotychczasowej wysokości. Ponadto Sąd na podstawie art. 232 kpc z urzędu dopuścił dowód z treści.

Sąd dał wiarę zeznaniom przedstawicielki ustawowej małaletniej powódki w części. Odnośnie jej sytuacji majątkowej, zawodowej, osobistej Sąd dał wiarę jej twierdzeniom w całości, zresztą te okoliczności nie były kwestionowana przez pozwanego. Odnośnie kosztów utrzymania małaletniej powódki wskazanych przez M. K. w wysokości ok. 1620 zł

miesięcznie w ocenie Sądu są to wydatki zawyżone. W ocenie Sądu nie zostały udowodnione wydatki na zakup podręczników w wysokości 1000 zł. Ustalając wysokość tego wydatku Sąd uwzględnił złożone do akt sprawy faktury. W ocenie Sądu wydatki na zakup środków czystości w wysokości 1000 zł miesięcznie, żywności wraz z obiadami w szkole w wysokości ok. 580 zł miesięcznie, zakup odzieży i obuwia, wyjazdy wakacyjne, zakup mebli, kołdry, poduszek, roweru są to w ocenie Sądu wydatki nieudowodnione. Na ich potwierdzenie nie zostały przedstawione żadne dowody. W ocenie Sądu wskazywana kwota wydatków w wysokości ok. 1620 zł miesięcznie wykracza poza możliwości finansowe obojga rodziców. Przekracza dochód matki powódki, która również ponosi własne koszty utrzymania. Usprawiedliwione koszty utrzymania dziecka są wyznaczone przez poziom życia, jaki reprezentują rodzice dziecka, w ocenie Sądu rodzice małoletniej W. K. nie reprezentują wysokiego poziomu życia.

W ocenie Sądu ustalona kwota kosztów utrzymania w wysokości 1100 zł miesięcznie jest adekwatna do możliwości zarobkowych rodziców dziecka, uwzględnia obecny etap edukacji małoletniej, wiek małoletniej.

Odnośnie zeznań pozwanego Sąd uwzględnił jego twierdzenia odnośnie sytuacji majątkowej, osobistej posiadanych uprawnień zawodowych. Jednakże Sąd nie dał mu wiary, iż po wygaśnięciu ważności uprawnień spawalniczych nie pracował w tym zawodzie, gdyż pozwany podczas wysłuchania informacyjnego w dniu 16.03.2015. r. sam zeznał, że pomimo utraty uprawnień nadal pracuje w tym charakterze, jednakże bez podpisanej umowy. Odnosząc się do kwestii partycypowania w wydatkach małoletniej powódki, poza przekazywanymi alimentami Sąd nie dał wiary pozwanemu co do wysokości partycypacji, gdyż okoliczność ta została zakwestionowana przez stronę przeciwną, zaś pozwany nie udowodnił tej okoliczności. Paragony, które przedstawił pozwany (także przedstawicielka ustawowa) nie stanowią dowodu w sprawie, gdyż nie wiadomo kto dokonał określonego zakupu i na czyją rzecz. Przedstawicielka ustawowa zakwestionowała paragony złożone przez pozwanego, twierdząc że mogą pochodzić od innych osób. W takiej sytuacji na pozwanym ciążył obowiązek udowodnienia w jakim zakresie dodatkowo partycypuje w kosztach utrzymania dziecka, czego w ocenie Sądu nie uczynił. Mając na uwadze przedłożone przez strony dowody, stanowiska stron Sąd przyjął, iż pozwany dokonywał określonych zakupów na rzecz małoletniej powódki w zakresie niespornym.

Sąd dał wiarę dokumentom, złożonym przez strony – za wyjątkiem paragonów, gdyż dokumenty te nie były zakwestionowane przez żadną ze stron.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że powództwo małoletniej W. K. podlegało uwzględnieniu w części.

Zgodnie z brzmieniem art. 133 § 1 kro „rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania”

Jak wynika z cytowanego wyżej przepisu obowiązek rodziców dostarczania środków utrzymania i wychowania trwa dopóty, dopóki dziecko nie zdobędzie stosownie do swoich uzdolnień i predyspozycji, kwalifikacji zawodowych czyli do chwili usamodzielnienia się i to niezależnie od osiągniętego wieku.

Uzyskanie pełnoletności nie zmienia sytuacji prawnej dziecka w zakresie alimentów, jeżeli dziecko pobiera naukę w szkole lub na uczelni i czas na nią przeznaczony wykorzystuje w rzeczywistości na zdobywanie kwalifikacji zawodowych.

Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 kro).

Zgodnie z art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

W ocenie Sadu od czasu wydania orzeczenia ustalającego alimenty na rzecz małoletniej powódki w dotychczasowej wysokości nastąpiła zmiana stosunków skutkująca podwyższeniem alimentów.

Od czasu wydania orzeczenia przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku do wniesienia pozwu w przedmiotowej sprawie upłynęło 4 lata, zaś do czasu wydania wyroku 5 lat. Małoletnia z dziecka w wieku przedszkolnym stała się dzieckiem w klasie czwartej szkoły podstawowej. Upływ czasu, zmiana potrzeb powódki, przede wszystkim edukacyjnych, wcześniej zaspokajanych wyłącznie w przedszkolu, a teraz na zajęciach pozalekcyjnych spowodował wzrost kosztów utrzymania z kwoty 800 zł do kwoty 1100 zł miesięcznie. Nową okolicznością jest zmniejszenie udziału ojca w partycypowaniu w kosztach utrzymania dziecka. W czasie orzekania przez Sąd Okręgowy i Sąd Apelacyjny udział ojca w dodatkowych kosztach utrzymania małoletniej wnosił od 100 zł do 400 zł miesięcznie, a więc był równy nawet połowie kosztów utrzymania dziecka. Obecnie ten udział jest mniejszy, w zasadzie nieodczuwalny przez matkę dziecka, nie mogący odciążyć matki w ponoszeniu kosztów utrzymania powódki.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że zasadne jest podwyższenie alimentów na rzecz małoletniej powódki do kwoty po 550 zł miesięcznie. W ocenie Sądu pozwany ma możliwości zarobkowe i majątkowe by partycypować w połowie w kosztach utrzymania dziecka. Pozwany nie sprawuje bieżącej pieczy nad dzieckiem, nie ma innych dzieci na utrzymaniu może w większym stopniu koncentrować się na pracy zawodowej. Pozwany ma duże możliwości zarobkowe, ma wyuczony zawód, pracował w zawodzie spawacza, ma uprawnienia na wózki widłowe. W ocenie Sądu dochód rzędu 1000-1200 zł miesięcznie nie stanowi realizacji możliwości zarobkowych pozwanego. Z ofert pracy wynika, że możliwości zarobkowe pozwanego wynoszą ok. 1600- 1700 zł netto (średnie wynagrodzenie wynikające z ofert pracy z PUP w G. i w G.). Poza tym pozwany posiada mieszkanie, z wynajmu którego osiąga dochód wysokości 600 zł. Mając na uwadze deklarowane wydatki pozwanego w kwocie 1000 zł w ocenie Sądu ma on możliwości by łożyć na utrzymanie małoletniej powódki w wysokości po 550 zł miesięcznie.

Uznając, że kwota po 550 zł miesięcznie znajduje uzasadnienie w możliwościach zarobkowych pozwanego, uwzględnia kwotę wzrostu kosztów utrzymania małoletniej powódki Sąd na mocy art. 138 kro, 133 § 1 kro, art. 135 § 1 kro orzekł jak w pkt 1 wyroku. Uznając, że żądana kwota alimentów ponad 550 zł wykracza poza możliwości zarobkowe pozwanego oraz nie znajduje uzasadnienia w usprawiedliwionych kosztach utrzymania małoletniej powódki Sąd na mocy art. 138 kro, 133 § 1 kro, art. 135 § 1 kro a contrario orzekł jak w pkt 2 wyroku

O kosztach postępowania Sąd orzekł jak w pkt 3 wyroku na podstawie art. 22 kpc, art. 108 § 1 kpc, art. 98 § 1 kpc, oraz art. 13 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz U Nr 167, poz. 1398).

O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd orzekł na mocy art. 333 § 1 pkt. 1 kpc.